

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 18. De modo officia sua adeundi, & obeundi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](#)

nullus errorum tuorum sit impunitus; atque ^{October.} *hac de causa semper aliquam tibi pœnitentiam injunge.*

Statue nunquam cubitum concedere, priusquam conscientiam tuam probè excusseris.

Statue tibi speculam; pone tibi amaritudines, & dirige cor tuum in viam rectam.
Ierem. 31. 21.

Aliena discutientes, propria non aspicientes. Chrysost.

DIES XVIII.

De Modo Officia sua adeundi, & obeundi.

I.

Officium nullum, nisi Deo vocante, ad-eundum; ipse enim Dominus noster est; ipsius est nobiscum pro libitu agere. Itaque ad id accedendum cum intentione pura; cum enim Deus finis noster sit, ad ipsum omnia dirigere nos oportet. Ad id accedendum naturæ donis, & capacitate necessaria instructum; homo, qui versatur in munere, cuius incapax est, à via salutis aberrat. Si ad id accesseris necessarijs doribus ornatus, considerare te in illo debes, ut Dei vices gerentem. Unde se-qui-

October.

quitur 1. Non ferendum, ut quid in officio tuo contingat, quod honori divino adver-
setur. 2. Grandem tibi zelum esse necessa-
rium, divinam gloriam, quantum penes
te est, promovendi: id si negligas, præva-
ricator es. 3. Ea, quæ Dei sunt, omnibus
alijs, etiam tuis, qualia cunque ea sint,
præhabenda, tēque paratum esse debere,
ad ea, si id gloria Dei exiget, immolanda.
4. In exercitio muneric tui, in curis, quas
in te suscipere obstrictus es, negotiorum
tuorum, fortunæ, familiæq; tuæ, non agen-
dum spiritu avaritiæ, vel ambitionis, neque
ex motivo honestatis mundanæ, nec ex de-
siderio æstimationem tibi comparandi, ne-
que ex affectu purè naturali; sed ut satisfa-
cias voluntati, & dispositioni Providentiae
divinæ, quæ, cum huic muneri te appli-
cārit, vult, ut eo ritè fungaris.

II. Persuasum tibi esse debet, tibi, quan-
ticūnque momenti statūs, vel muneric tui
negotia sint, aliud longè gravioris mo-
menti negotium incumbere, nempe salu-
tis tuæ. Unde sequitur. I. Nunquam
suscipiendum esse negotium, quantum-
cunque utile, & gloriosum id videatur;
si id saluti tuæ repugnet. *Quid enim pro-
dest homini, inquit Servator, si mundum u-
niversum lucretur, animæ vero suæ detrimen-
tum*

Luc, 9.25.

tum patiatur? 2. Sequitur, omnia alia negotia servire debere negotio salutis, ita ut hoc illis semper præhabeatur, & primas curas, præcipuumque studium sibi videntur. 3. Sequitur, omnia alia negotia ad hoc referenda, idcirco, quod non modò summi omnium sit momenti, sed insuper finis aliorum esse debeat. 4. Sequitur, tam multa negotia non suscipienda, quamvis in se ipsis bona, ut ijs obruaris, & curæ salutis tuæ tantum tribuere temporis nequeas, quantum tanti ponderis, & difficultatis negotium exigit; nempe quotidie dimidium saltem unius horæ, quo in te redreas, aliquas horas singulis septimanis, queis in te ipsum inquiras, & singulis annis aliquot dies pro sacro quodam secessu.

III. Applica te muneris tui functionibus sollicitè, sine tamen anxietate, & animi inquietudine. Conare observare regulam S. Ignatij, agendi nimirum pro tua parte omnia eâ animi contentione, quasi negotium à te solo penderet; &, ubi omnia præstiteris, ita tibi diffidere, ac si omnia non nisi à Deo penderent, tèque ipsi pro felici rerum exitu penitus committere. Opus est magna prudentia, & sensu valde recto, ut cognoscas, quid in negotijs gerendis à te, & quid non à te pendeat; ut in

E

uno

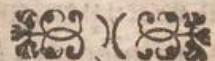
Octobr.

uno fortiter agas, & in altero Providentia
divinæ modestè te submittas. Eorum,
quæ ad exercitium muneric tui pertinent,
nihil negligito; nec metum laboris, nec
oblectationis amorem adeò tibi dominari
permitte, ut vel studio fugias, vel cum
mærore amplectaris labores illi annexos.
Nihil unquam perfectè ages, nisi munere
tuo cum voluptate fungaris: atqui eo cum
voluptate nunquam fungēris, nisi mune-
ris tui capacissimus sis. Studioſissimus esto
omnes observandi regulas; atque eum in
finem labora, ut ijs probè sis instruētus.
In rebus dubijs Deum consule, ipsius lu-
men posce, id, conscientiamque tuam se-
quere, & praxin eorum, qui homines præ
reliquis probi censemur.

*Sedulò examina tuam in obeundo munere tuo
agendi rationem, ut videas, an has regulas ob-
serves.*

In omnibus operibus tuis præcellens
esto. *Eccles. 33. v. 23.*

Memento proinde, non dico semper,
sed interdum, reddere te ipsum tibi, uter
tu quoque te inter multos. *Bern. de Confid.*

DIES